

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja sveder vsak prvi in tretji četrtak meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 50 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništva „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Narodnina in tiskarji pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodnikove ulice št. 2. — Namaniša se vzajemajo i-plačujejo po dogovoru

Štev. 17.

V Ljubljani, 3. septembra 1896.

Letnik IX.

Socijalni demokratje kmetu ne morejo pomagati.

Zadnjič razložili smo na tem mestu glavne nauke novih osrečevaljev ljudstva in dejali smo tudi, da svet od njih nima pričakovati rešitve iz revščine in bede, ampak le še večje bode postalo gorje, ako bi se posrečilo socijalnim demokratom ljudi pridobiti zase in za svoje nauke. Navadno kriče ti ljudje: Pomagati hočemo tistim stanovom, ki nič nimajo; a tudi onih ne bomo pozabili, katerih imetje in premoženje je v nevarnosti, da ga izgube. Toda mi rečemo, da je to gola laž in sleparija ter le lepe besede, kajti namere socijalnih demokratov so vse drugačne, kakor bomo pozneje pokazali. Socijalni demokrati nočejo pomagati, pa tudi ne morejo pomagati. In sicer tistim, ki še imajo kaj, nočejo pomagati, tistim pa, ki nič nimajo, ne morejo pomagati. To moramo sedaj pokazati in zato bomo pregledali stan za stanom in ga stavili v razmerje s socijalnimi demokrati, ki mu hočejo pomagati.

Med stanove, ki še kaj imajo, računamo po navadi: kmete, obrtnike, rokodelce, duhovnike, plemeni-taše, uradnike, učitelje, kupce in bogataše sploh. To so stanovi, ki imajo ali zemljo ali pa denar ali pa tudi oboje kot svoje premoženje ali pa tudi podjetja, n. pr. tovarne, mline, žage, delavnice, naj si bo to v večji ali v manjši meri. — Stanovi, ki nimajo nič zgubiti, so pa delavci na polju, v tovarnah, rudokopih, dninarji sploh, sluge raznih vrst, pisarji in sploh vsi, ki nimajo stalnega domovja in stalnih dohodkov.

Danes bomo nekoliko spregovorili o pomoči, katero obetajo soc. demokratje kmetom.

Kmet je dandanes res v največjih stiskah. Postave, ki se tičejo kmeta, so nekatere kakor nalašč za to narrejene, da vedno bolj propada ta častivredni stan. — Omenimo tu le premebke postave proti oderuštvu pri

posojilih; krivične za kmeta so tudi postave o davku, ki je neprimerno razdeljen in za kmeta v primeri z drugimi stanovi sila velik. Pomanjkljive so domovinske in dedne postave, po katerih naj bi se gledalo posebno na to, da ostane posestvo in imetje kolikor mogoče celotno pri jedni in isti rodovini, ne pa, da bi se razkosavalo, kar se dandanes tolikokrat godi. Mozeg kmečkega stanu glodajo vojaške postave. Prav ima torej kmetič, če se ozre po kom, ki bi mu mogel pomagati postavnim, poštenim potom. In le prav težko razumemo to, da se država premalo briga za napredek tega stanu. Zlasti uvidimo pretečo nevarnost, ako pomislimo le še to-le: Tretjino vseh prebivalcev tvori v skoro vseh državah kmečki stan; najbolj žilavo se drži ta stan starih šeg in navad; vedno udan je veri in deželnemu vladarju in primeroma najmanj omadeževan je ta stan. Najbolj pa tudi ljubi rodno zemljo, na kateri mu je tekla zibel, katero je močil s svojim potom, v katero bo jedenkrat legel poleg svojih očetov k počitku. Vsak drug stan ima največ mož, kateri so se rodili pod slamnato streho, v vsakem stanu je največ kmečkih sinov. Z jedno besedo: kmečki stan je opora veri, trdna podlaga narodu in krepek steber državi. Kaj bo, če socijalni demokratje res spoznajo, je dokaz to, da kaj radi love kmete na svoje limanice. Pa priznati moramo, da se jim ta lov slabo sponese. Zakaj? Prvič zato, ker je kmečki stan nekako sovražen vsem novotarjam in drugič, ker ima toliko zdrave pameti, da lahko sprevidi, da mu soc. dem. nočejo pomagati.

Zadnjič smo povedali nauk socijalistov, da nikdo ne sme imeti nikacega svojega premoženja. Torej to se pravi toliko, kakor: Ti daj svoje njive, polja, travnike, gozde, živino in poslopja socijalistom in potem bodo ti že razdelili tako, da bo na te prišel tak delež, kakor ga ima tvoj sosed, ali kdo drugi. Samo vedeti moraš, da ta zemlja, katero potem obdeluješ, ni več tvoja lastnina, ampak ti jo imaš samo v najem od cele družbe, ki jo tvore socijalisti.

Tako učé soc. dem. Jaz mislim, da noben kmetič ne bo s to delitvijo zadovoljen, ampak dejal bo: To je moje, pusti mojo lastnino. Ker torej soc. dem. to dobro vedó, zato skušajo na vso moč razbiti kmečki stan, ker vedó, da se ta najbolj upira temu, da nikdo ne sme imeti lastnega premoženja. Seveda tega naravnost ne povedó, ampak to zavijejo v lepe besede, ki naj bi ljudi premotile, kakor dajo otroku pelina s sladkorjem potresenega. Ali na svojih shodih, kjer so sami soc. dem. med seboj, tam se pokažejo v pravi luči. — Pred par leti sešlo se je v Frankobrodu na Nemškem precej socijalistov in nekateri bolj pošteni med njimi so napravili nekak načrt, po katerem naj bi se kmetom pomagalo. Lansko leto so potem ta načrt predložili na občnem zboru vseh soc. dem. v nekem drugem mestu na Nemškem. Pa nastal je sila velik hrup proti temu predlogu in sklenili so, da ta načrt ne velja za to, ker »pospešuje pri kmetih zavest, da imajo svoje lastno premoženje.«

Glejte, naravnost učé tukaj socijalni demokratje, da se mora kmečki stan prepustiti revščini in bedi. — Ker potem, ko bodo kmetje vse zgubili, kar imajo, potem jim bo ta nauk o enakosti zasebnega premoženja ugajal in postali bodo socijalni demokratje. Nek vodja socijalnih demokratov je dejal dalje: »Naši nasprotniki to dobro vedó, in zato skušajo kmetu pomagati, da se potem lažje zoper nas bojujejo.« Torej, kaj hočete še več? Ali še mislite, da so socijalni demokratje res vaši pravi prijatelji? Ne, hočejo vam vzeti imetje in vas narediti berače.

Se jedno vprašanje naj rešimo danes. Zakaj pa vender socijalisti lové kmeta na svoje limanice, če mu nočejo pomagati? Odgovor: Najprvo jim gre za to, da je število njih privrženecv kolikor mogoče veliko.

To pa iz vzrokov:

Prvič, velika množica marsikoga lahko premoti, da misli, da je resnica na strani večine.

Drugič, pa to soc. dem. nese lepih denarcev.

Ako vstopi kdo v kako soc. dem. društvo, mora plačevati vstopnino. Zastonj socijalni demokratje nočejo prav nič delati. Če jim privrženecv ne dadó plačila, ga jim pa dadó voditelji in plačani so le. To je glavna stvar in zato vabijo socijalni demokratje kmete med se.

Slovenci! Od soc. dem. naš kmet nima pričakovati nobene pomoči, to vidite sedaj.

Pomoč naša nam pride po krščanskih možeh, ki se trudijo, da žalostne nasledke liberalizma odstranijo tudi iz narodnega gospodarstva, da tukaj zavlada kršč. pravičnost!

Kaj je novega po svetu?

Po Avstriji se po mnogih deželah pripravljajo volilci za nove deželnozborske volitve. Reči moramo, da se liberalci in šidje teh volitev prav nič ne veselé in sicer zato ne, ker so se protiliberalci povsod zdra-

mili, koder so dosedaj se spali in sedaj skušajo otresti neznočni liberalni jarem. Tako n. pr. plemenitaži v Galiciji z veliko nejevoljo gledajo, kako so se začeli kmetje gibati in voliti svoje poslance, ki se bodo zanje potegovali.

Nas Slovence posebno zanimajo prvotne volitve na *Koroškem*. Slovenska in nemška katoliška stranka ste se združili za skupno postopanje proti liberalcem, kateri so na Koroškem sila slabo gospodarili in zlasti s tem zabredli, ker so izgnali iz deželne bolnišnice usmiljene sestre. Naglo se je začela na obeh straneh viharna borba. Katoličani slovenski so prirejali shod za shodom: o velikem Šmarnu dva shoda v Rozeci in Galiciji, ki sta bila silo dobro obiskana in sta napravila mnogo dobrega.

Dač 23 in 24. m. m. pa je napravila združena slovenska in nemška stranka pet najst shodov, od teh jednajst slovenskih. Vsi ti shodi pečali so se z bližnjimi volitvami in ugodni uspeh pokazal se je takoj naslednje dni, ko so na prav mnogih krajih zmagali naši slovenski volilni možje. Jako uspešno vrlo posegel je v volilno gibanje na Koroškem celovski škof, mil. gosp. dr. Jozef Kahn. V mesecu avgustu izdal je pastirski list, ki se peča z volitvami. Njegova kratka vsebina je tale:

»Cesar dal je svojim narodom pravico, da si smejo izmed sebe voliti poslance, kateri se potem shajajo vsako leto k državnemu zboru, kjer dajejo celi državi postave. Postave so toraj takšne, kakršni so možje, ki so jih naredili. Ako so ti dobri, pošteni, značajni, krščanski, potem so tudi postave, navproti so pa postave slabe, ako so poslanci možje, ki gledajo le nase, ne pa na koristi svojih volicev, da, celo škodljive morejo postati postave, ako se jih napravili možje, ki nimajo vere. Pomniti pa je treba, da tudi pri državah veljajo božje zapovedi in zato mora tudi država gledati na to, kar je Bog ukazal, ako hoče, da zamore obstati. Treba je tedaj zaradi važnosti volitev, da si volilci izberejo dobre poslance. A dobri poslanci so isti, ki se drže nauk in zapovedi sv. cerkve, ki shranjuje in tolmači božje postave. Vsi državljani so v vesti dolžni se udeleževati volitev. Voliti morate tedaj može, ki so zvesti sinovi sv. cerkve, to so taki, da izpolnujejo svoje verske dolžnosti, hodijo k službi božji, posvečujejo praznike, prejemajo zakramente, povsod branijo sv. cerkev in nje korist. Na volišču ne spuščajte se s pristasi nasprotne stranke v razgovor, da vas ne premotijo, ne smete pa jih zaničevati ali zasramovati. Ostati ne sme nikdo doma, češ: kaj je pač na mojem glasu! Da, jeden glas je večsih odločilen. Ostati morate na volišču toliko časa, da so volitve popolnoma končane, ker večsih je treba še ožje volitve. Vsaj veste, da nam je na vest navezana ostra dolžnost, priti k volitvam; tukaj gre za vaš lastni blagor ali vaše lastno gorje in dostikrat so bile že volitve odvisne od jednega samega glasu. Pri volitvah postopajte složno. Oai pa, kateri imajo čas, in niso pri volitvah, naj prosijo dema Vsegamogočnega, da blagoslovi naše delo.«

Te odločne in krepke besede višjega pastirja so napravile mnogo suma in zabavljanja pri naših nasprotnikih. Njih listi kar mrgolé samih ostudnostij, s katerimi napadejo škofa, duhovnike in zavedne volilce. A to ravno kaže, da so škofove besede pravi učink imele in zadele v sršenovo gnezdo. Koroškim Slovencem želimo pri njih napornem delu prav mnogo uspeha. Bog daj! — Na Štajerskem obdržé Slovenci vse poslance v kmečkih občinah. Srečo pa bodo poskusili tudi v nekaterih mestih.

Zadnjič naznanili smo prihod ruskega cesarja na *Dunaj*. Dné 27. m. m. pripeljala sta se car in carinja s posebnim vlakom. Avstrijski cesar in cesarica pričakovala sta visoke goste na kolodvoru. Ob polu 11. uri dopoldne dospel je ruski dvorni vlak, iz katerega sta izstopila car in carinja. Avstrijski cesar pomagal je ruski carinji iz voza in jo potem dvakrat prisrčno objel in poljubil ruskega carja. Isto je storila avstrijska cesarica nasproti ruski carinji. Avstrijski cesar in ruski car Nikolaj ogledala sta si potem vojake, ki so bili nastavljeni na kolodvoru za parado. Potem sta se odpeljala vladarja v jedni, vladarici v drugi odprti kočiji, v katero je bilo vpreženih po tri pare belih konj. V drugih vozovih so se peljali nadvojvode in druga visoka gospoda. Med vožnjo po vkusno okrašenih cestah je nebrojna množica navdušeno pozdravljala carja, ki se je vedno zahvaljeval za pozdrave. Na več mestih so bile razpostavljene vojaške godbe, ki so igrale rusko cesarsko pesem. Drugi dan podal se je car na lov, carinja pa je ogledovala zgodovinske in naravoslovske zbirke. Kjerkoli sta se car ali carinja pokazala, so ju spoštljivo pozdravljali. Dné 29. min. mes. pa je car še ogledoval vojaške čete in se potem prav prisrčno poslovil od našega cesarja in se odpeljal s carinjo proti domu.

Razni listi so kaj različno sodili ta obisk ruskega carja na Dunaju. Nekateri pravijo, da je ruski car našega cesarja le obiskal kot prijatelj prijatelja, a drugi zopet trdijo, da je to v zvezi s politiko in da pomeni to zblizevanje Avstrije in Rusije. Kot zvesti Avstrijani moramo tudi mi Slovenci to prav zelo želeli. Kdor pozna zgodovino, ta vé, da je Rusija Avstrijanom često pomagala v najnevarnejših časih. In zato bi bilo prav, da se Avstrija in Rusija sprjaznita, ki ste se od zadnje turške vojske začeli nekako pisano g'odati. Pa miroljubni ruski car je bivajoč na Dunaju gotovo sprevidel močnost naše države in pa tudi to, da naš ljubljeni vladar gleda le na korist podložnih mu narodov, ne pa da bi njih kri po nepotrebem prelival v vojskah.

V Tridentu v laskih Tirolih sesli se bodo v kratkem najimenitnejši škofje in kardinali vseh dežel in tudi drugi odlični katoličani na *protiframasonski shod*. Namen tega shoda je, pospeševati mej katoličani znanje o prostozidarstvu, uravnavi, namenih, sredstvih. Tako namreč, da bi prostozidarstvo prav natanko poznali, mogli bi se proti njem tudi uspešno boriti. Da je to res potrebno, vedó dragi bračci iz mnogih dogodkov, o katerih smo v svojem času poročali in ki so taki, da se morejo vsiti le pod vplivom hudobnega duha, kate-

rega ti propali ljudje časté. Nasproti vojski hudobnega duha pa moramo postaviti vojsko pod znamenjem svetega kriza. In to ravno namerava shod. Sv. Oče so ta shod prav posebno blagoslovili in mu želeli prav obilo uspeha. — O tem bomo prihodnjič več in natančneje poročali.

Poročali smo zadnjič o odposlanstvu *sv. Očeta* do Abesinskega kralja Menelika zaradi oprostjenja vjetnikov. Dejali smo tudi, kako zavistno da gledajo laski prostozidarji papeževo prizadevanje. Da bi že naprej onemogočili dober uspeh, tudi že prav grdo lažejo. Tako so framasonski listi pisali, da so divji afrikanski narodi napadli papeževo odposlanstvo in je oropali vseh darov. Pa ta vest je bila neresnična, ker že so dobili v Rimu novice, da je Menelik obljubil, da bo spustil nekaj vjetnikov in k temu so ga menda le naklonili lepi papeževi darovi, katerih toraj niso divji narodi ugrabili. Upamo, da besede papeževe ne bodo brez uspeha, na sramoto framasonom in liberalcem, ki niti s prstom ne ganejo, da bi rešili svoje rojake sužnosti.

Italjanski prestolonaslednik zaročil se je z *črnogorsko* kneginjo Heleno, hčerjo sedaj vladajočega kneza Nikolaja. Pred poroko pa bode prestopila v katoliško cerkev. Sicer ta stvar sama na sebi ni take važnosti, a vredna je vendar radi tega, da jo omenimo, ker nekateri nam Slovanom sovražni listi tudi pri tej priliki pišejo o zaroki, Črnogorcih in Slovanih sploh tako, kakor bi Slovani ne bili za drugo, kot da bi hlapčevali drugim narodom. Posebno Mažari ne morejo gledati, da bi slovanska kneginja prišla na italijanski prestol. A domače črnogorsko ljudstvo je sila veselo te poroke, ker vidi v njej zagotovilo, da ima Črnagora jednega zaveznika več, namreč Italijo.

Na *Turškem* se kar ne morejo duhovi umiriti. Niso še nehali Turki na Kreti sami preganjati in moriti kristjanov, ki zahtevajo zase nekaj pravic, niso še dogorele vasi in poslopja, katere so zapalili Turki, že se pojavlja v Carigradu nova vstaja. Dné 28. m. m. napadli so Armenci otomansko banko, to je poslopje, koder se vrše denarne kupčije, umorili dva uradnika in vratarja, blagajnika pa so hudó ranili. Policija, ki je posegla vmes, je slabo naletela, kajti iz armenskih hiš so jeli streljati nanje, da so se koj umaknili. Nato se je po mestu začelo splošno klanje med Armenci in Mohamedani in v prvem hipu je ležalo nesteto mrličev po ulicah. Turki so dli v armenske hiše, pomorili kristjane in jih pometali na ulico. Vse to nečloveško klanje sta vojaštvo in mestna policija mirno gledali in niti ganili se niste, da bi zabranili prelivanje krvi. Dva dni je trpelo to mesarjenje in potem je turška vlada ukazala vojakom, naj naredó mir. A kako so ti naredili mir! mesto da bi oboje, kristijane in mohamedane zaprli, ako so se vdeležili napada, so le kristjane in tudi popolnoma nedolžne klali in morili. Saj Turek pač drugače ne zna, in ravno zato bi bilo najbolje, da mu združene krščanske države prav dobro pretipajo kosmato kožo. Kaj je Armence napotilo k temu, da so napadli nekaj Turkov, še ni po-

polnoma znano, a gotovo je, da so z orožjem v roci hoteli priboriti si nekaj pravice, katerih z lepa ne morejo dobiti niti sami, niti tuje države, ki se zanje potejujejo.

Kaj je novega po Slovenskem ?

Kranjsko. V Zilah nad Cirknico je dné 12. m. m. pobila toča vse poljske pridelke, se drugi dan je bilo toče pod kapmi 15 cm na debelo. — Umril je 13. m. m. v Vipavi najstarejši duhovnik škofije, preč. g. duhovni svetnik Jožef Nakus, rojen leta 1804, toraj 92 let star. V duhovnika je bil posvečen l. 1828. Pokopan je bil v Planini, kjer je služboval 58 let. Naj v miru počiva! — V kraju Št. Peter pri zidanem Mostu je padla neka ženska raz škarpo ter se na mestu ubila. — Jož. Znidaršiču, vrtnarju račeške graščine je 13. m. m. otrok utonil v čeburu na vrtu. — Spominska ploča umetnikoma Janezu in Juriju Šubicu odkrila se boče na slovesen način v Poljanah pri Škofji Loki dne 8. septembra. — V Novem mestu se je vršil shod kranjskih požarnih bramb prav sijajno dné 15. in 16. m. m. Mesto je bilo vse v zastavah in zvečer razsvetljeno. Posebno lepa pa je bila večerna veselica s petjem, godbo in umetnim ognjem. — Z voza padel je posestnik Štefan Skobe iz Depalevasi v Žapuzah, ko se je vozil v Dravlje, tako nesrečno, da je v malo trenutkih umrl. — 15. m. m. so se v Sori žandarji in ponočnjaki sprijeli prav hudo. — Č. g. J. Solar je prestavljen iz Leskovca v Boštanj in na njegovo mesto pride č. g. Valentin Remškar. — Utonil je v Polhovem Gradcu 40letni posestnik in tergovec z zganjem, Josip Sodnikar. — V Leskovcu je 22. m. m. toča pobila poljske pridelke. — Jožef Zupančič iz Male Štange padel je iz podstrešja neke hiše, kjer je prenočeval in se tako pobil, da je na potu proti domu umrl. — 22 letnega Janeza Skubica iz Dragoškega, fare Štange, je strela ubila pred čebeljakom. — 63 letnega Martina Slobodnika iz Bojanje vasi je bukva pobila do smrti, ko je sekal v Gorjancih. — Cigani ukradli so nekemu posestniku v Sevnici pri Kočevju dva konja v vrednosti 200 glđ — Utonil je v Kolpi devetletni Franc Sinčič iz Radovič pri Metliki. Neki Hrvat se je hotel prepeljati čez Kolpo, toda čoln je bil na drugi strani. Hrvat ponudi dečku 2 kr., ako preplava in mu dovede čoln. Deček skoči v vodo, pa sredi Kolpe omaga in izgine. — 24. m. m. trčila sta na cesti pri Glinah pri Ljubljani dva kolesarja tako nesrečno s kolesi drug ob drugem, da je jeden na mestu mrtev oblezal, drugi pa je težko ranjen. Prvemu je kri hipoma pridrla iz ust in nosa. — Premeščeni so naslednji č. gg. kapelani: Ivan Zabukovec iz Slavine v Naklo, Ludovik Schifferer iz Naklega v Slavino, Francisek Žužek iz Trnovega pri Ilir. Bistrici v Preddvor, č. g. Josip Benkovič je nastavljen kot kaplan v Podbrezju. Novo nameščeni so č. gg. Ivan Gnidovec kot kaplan v Idriji, Anton Žnidaršič kot kaplan v Knežaku, Josip Gliebe kot kaplan pri Fari pri Ko-

stelu, Martin Škrjanec kot kaplan v Trnovem pri Ilirski Bistrici. V Zagradcu pri Žužemberku ljudje zelo bolehalo in mró za vročnico. Nedavno je v neki vasi umirala mlada gospodinja. Domači pokličejo k umirajoči njeno sestro onkraj Krke. Bilo je po noči, ko poklicana po strmi kameniti stezi hiti k umirajoči sestri. Tu se spodtakne, pade v vodo in utone. Iste trenutke je umrla tudi njena sestra. — 25. m. m. umrl je v Idriji dekan Jožef Kegej. Pokojnik je bil rojen 21. februarja 1831 l., posvečen 30. julija 1854. Bil je jako nadarjen duhovnik in mož stare korenine. Naj v miru počiva. — Mlinarja v tovarni za cement v Trbovljah Antona Koširja je dne 24. minulega meseca zgrabilo kolo ter mu odtrgalo levo roko.

Štajersko. Toča okoli Ptuj. Od 25. maja do 1. avg. je sodnijskemu okraju Ptujskemu 40 dačnih občin se naglasilo, da jim je huda ura povzročila škodo. Iz sodnijskega okraja Ormuž je od 3. maja do 1. avgusta vremenske nezgode naznanilo 16 dačnih občin. Iz sodnijskega okraja Rogatec je od 5. maja pa do 1. avgusta toča oškodovala 11 občin. Imenovani trije okraji spadajo pod c. kr. okrajno glavarstvo Ptuj. Od dné 1. pa do 7. avgusta je v političnem okraju Ptujskem toča klestila po sledečih občinah: Brezovec, Dolenjci, Velikibreg, Veliščak, Gorenjsčak, Lichteneg, Gruskovec, Spodnji Leskovec, Trdobojski, Ljubstava, Dravci, Goričak, Korenjak, Velika in Mala Varnica, Sedlašek, Slatina, Pristava, Vareja, Dravinjsček, Veliki Okič, Melovšek, Skorishnjak, Pacnik, Dornava, Merovec, Kicaberg, to vse do 3. avgusta. Potem pa posebno dné 6. in 7. avgusta: Breg, Meretinci, Gájovci, Formin, Slom, Kerat, Gorišnik, Rodinščak, Dolena, Johannisberg, Vareja, Majberg, Dravinjsčak, Gorica, Gornja Pristava, Možkanci, Lešnica, Stajnluga, Ivankovci, Lahonec, Kamensčak, Brebrovnik, Škola, Cvetkovci, Tibolci, Vizmetinci, Trnovci, Broznica, Hermanci, Podgorci, Sv. Katarina, Ceste, Velike Rodne, Marklberg, Donat, Sv. Križ, Plat, Zavrče. K temu naj pristavimo še nekoliko pojasnila. Iz vasi Zagojčiči pri Sv. Marjeti se nam poroča, da se je po polji obetalo obilno poljskih pridelkov, toda grozovita toča dné 5. in vzlasti 6. avgusta je obhodila celo Spodnje Ptujsko polje, vse vinograde ob levi strani Pesnice, cele Haloze, bila je debela kakor gošja jajca. Naše poročilo iz Gorišnice pa pravi: Dne 29. julija je bila tako huda ura, da se je zdelo, da bo vsemu konec, med tem je padlo nekoliko toče po polji in po goricah. A še vse drugače je bilo dné 4. avgusta. Okoli pol šeste ure zvečer je navstal silen vihar, prinesel je dež in grozno točo, da je na tej strani Pesnice oklestila po celej župniji in dalje. Pa to se ni vse. Dne 6. avg. zvečer pred sedmo uro prihruje druga, da, kar je onej preostalo, je tota pobrala, in zdaj je vzela še vinograde Tibolce in Samušan, polje tudi. To ni bila toča, umpak kosi leda. Ko je vse minolo, sem jo vagal. Sedem zrn vagalo je pol funta. Da so oškodovane z opeko kriti strehe, ni treba praviti. Ako bi ta gospodarila z viharjem kakor prejšnja, bi ne ostala menda nobena opeka na strehi. Take toče ne pomni pri nas nihče. Po goricah je ležalo več grozdja na tleh, kakor ga je ostalo na

traja. Iz pisma z Vinskega Vrha pri Jeruzalemu blizu Ormuta porabimo naznanilo: Dne 1. in 6. avgusta imeli smo točo, ki je napravila neizmerno škodo, zadnji dan tako, da je strehe trla, po vinogradih vzela je do tri četrtine grozdja. Iz Rogateca se piše: Dne 24. junija in 3. julija je toča oklestila le nekatere dele rogaške nadzupnije, dne 6. avgusta pa celo in vrh tega še sosednje zupnije. Toča je bila debela skoro kakor jabolka in je povzročila silno veliko škodo, posebno po vinogradih, ki so obetali bogato trgatve. Dne 22. avgusta je letos pač menda za sklep obiskala se Središče. V tekočem letu je ubogi kmet po Štajerskem vsled vremenskih nezdod povsod pretrpel veliko, ali največ pa v obsegu političnega okraja Ptujkega. — Občini Gorica pri Sevnici je kmetijska družba obljubila, da ji bo drugo leto darovala stroj ali mašino »trijeje«. — V Celju nameravajo letos prirediti razstavo za sadnje. Kmetijska družba dala je podpore 500 kron. — Na Dobrni so topličarji s pomočjo tombole pridobili 130 gl. v prid ubožnim šolarjem tamošnjim. Ondi nameravajo ustanoviti ognjegasno društvo; v korist temu društvu so topličarji nedavno imeli večerno zabavo v hiši zdravilnici. — Na planini pri sv. Kunigundi na Pohorji je strela usmrtila pet volov. — Nova župnijska cerkev v Čadramljah je dozdana za zdaj do strehe. — V Gorišnici pri Ptujju je umrl vrl kmet Franc Janžekovič, v Pristavi pri Dobrni pa tudi značajan mož Martin Tratnik, načelnikov namestnik v krajošolskem svetu. — V Brežicah je dne 15. avgusta zborovalo »Slovensko pevsko društvo«. Ljudstva se je vdeleževalo okoli 2500 oseb. — Letos je toča gospodarila neusmiljeno, malo je krajev, ki bi jih ne obiskal nevljudni gost. Onesrečenci bodo iz deželne blagajnice dobili podpore pet tisoč goldinarjev, več bode morala dati državna blagajnica. — Dne 24. junija je voda oskodovala okrajno cesto med Planino in Sevnico. Za popravilo je deželna blagajnica obljubila pet tisoč goldinarjev podpore. — Okoli Gradca je povodenj povzročila po lepem polju neizmerno škodo. Za hmelj po srednjem Štajerskem ponujajo za kilo po 15 do 30 kr., v Savinjski dolini pa 70 do 80 kr. V Zatežu na Češkem velja stari hmelj 30 gl. za 50 kilogramov.

Koroško. Pri vojaških vajah v Rožni dolini se je pripetila nesreča; jeden častnik in dva pionirja sta hudo ranjena. — V Orni je neki Lah tako neusmiljeno pretepeval svojega sina, da je takoj umrl. Slabega očeta so izročili sodišču. — V Koprivni se je hotel vstreliti posestnik Oderlap. Vstrelil se je dvakrat v vrat, pa ostal še živ. — Strela je udarila v stolp podružne cerkvice sv. Barbare pri Prevaljah. Strela je šla v cerkev in poškodovala altarje in zidove. Podružnica sv. Cirila in Metoda za Rožek bode slovesno odkrila nagrobni spominek pred letom umrlemu prof. J. Lendovškemu, znamenemu slovenskemu pisatelju. — V Kotmarivasi je obhajal novo mašo tamošnji rojak č. g. Š i m e n K e s n a r. Pridigal mu je njegov stric, č. g. prevaljski župnik A. Kesnar, ki je tisti dan praznoval 28-letnico svoje nove maše.

Primorsko. V Ročinju je umrl 18. m. m. č. gosp. Andrej Vuga, vikar. Rojen je bil v Kanalu 27. nov. 1837, v mašnika posvečen 21. septembra 1861. Pokojni je bil vzor duhovnika in pri vseh priljubljen. Pokopali so ga 20. m. m. N. v m. p.! — V Gorici je starešinstvo sklenilo kupiti neko hišo, da otvori v njej otroški vrt in lasko mestno ljudsko šolo. — 14. m. meseca so okradli štirje tatovi nekega tujca pri belem dnevu v mestnem vrtu v Gorici. Odnegli so mu 50 gl. — Sodišče v Gorici je obsodilo 14 italjanskih mladičev, ker so ravno peli Garibaldijevo pesem, v kateri se grdi naša država.

Listek.

Vaški skopuh.

Spisal — o — a —.

Naša vasica stoji na prijaznem hribcu. Daleč na okoli gleda po rodovitni planjavi; da, res prav razvidljivo lezo jej je odločila človeška roka. No so pa tudi ljudje te vasi vredni; krepki so in delavni, da jih lahko stavim drugim za vzgled. Lepa cerkvice se blisči v sredi vasi, in ljudje po dve uri oddaljeni, pravijo, da večkrat slišijo zvonjenje. Kakor se sliši naš zvon daleč na okoli, tako smo imeli v vasi originale, katere je vsa okolica bolje poznala, nego glas zvona. Prvi je bil Bučev Jernej, na videz ubog, a v resnici je imel toliko gotovega denarja, kakor vseh pet drugih posestnikov. Bil je skopuh prve vrste.

Ker pa je Bučev Jernej v naši vaški zgodovini precej imeniten, ga malo natančneje oglejmo, da se ne pozabi pri potomcih, marveč, da živi vsaj v pohlevnih listih »Domoljuba«. Škoda bi namreč bila, če bi se pozabil popolnoma skopuh in oderuh Jernej, ki je vaščanom napravil toliko jeze in zabave.

Bučev Jernej je bil res pravi čudak. Hišo je imel na konci vasi in le mala ozka steza je vodila do nje. In še kako malo se je poznala pot! Pač znamenje, da je Jernej malokedaj zapustil svojo kočjo, in da tudi drugi ljudje niso radi zahajali k njemu, razven, če so morali. Jernej se je torej vedno skrival v koči, sam kakor polž. Sam je gospodaril, sam kuhal, sam pomival in pral, z jedno besedo, bil je gospodar in gospodinja. Reči pa moram, da za gospodinjo ni bil prav rad. Skuhal je še, pojedel tudi, ali skled pomivati ni bil navajen in večkrat je dejal večerjo v tako skledo, kakoršno je opoludne pustil. Tudi prati ni mogel; le v največji sili je skrivaj šel k bližnji vodi, da je malo zmočil. — Ovil ni dosti, ampak obesil je na kol, da se je sama voda odtekla. Sivati, je pa dejal, da ne zna, in zato je hodil vedno strgan. Na suhej glavi je nosil ponošen klobuk, ki je imel nekaj cilindrove podobe; kupil ga je pri nekem starinarju za cele štiri groše. Oči je imel globoko vdrti in brada mu je silila proti nosu. Bril se ni in k sreči mu tudi ni raslo; le tu in tam mu je kaka dolga rudeča dlaka kazila že itak neprijeten obraz. Na debelem nosu

pa je imel precej obsežno bradavico, radi katere se v mladih letih ni mogel oženiti. Vsaj tako je sam pravil. Drugega života je bilo malo. Prsi vdrti, rame naprej stoječe, hrbet precej ukrivljen, trebuha nič in nožice drobne, kakor kake palčice. Pač pa je imel stopala dolga, da je moral nositi čevlje, s katerimi bi se meril z vsakim v vasi. Ne, čevlji, sem dejal. Pa čevljem je bilo Jernejevo obuvalo malo podobno. Jedenkrat so bili, zdaj pa že res niso za drugega, nego za Jerneja, ki si ne more drugih napraviti. Tu gleda debel palec kakor kak krompir, na strani kuca člen po usmiljenih ljudeh. Pa se roke! Le-te je imel dolge, suhe in koščene in na knci prstov take nohte, da bi se ga ustrašil, kedor ni vedel, da je Jernej pohleven in miren človek.

Tako imamo pred seboj sključenega Bučevega Jerneja. Pač smiliti se je moral ljudem, da ga niso poznali. Pa pod Jernejevim klobukom je bilo kaj več. — Imel je prebrisano glavo, da ne vsak tako. Samo to ga je kazilo, da je bil tako skop. Kakor volk je željno gledal na plen. Za krajcar bi stal lačen na dežju. — Živel bi lahko gosposki, a revež si ne privoščil; ne sme. —

Ne smemo pa misliti, da je bil Jernej vedno tak. Ne, ampak v poznejših letih se je spremenil tako. Res je že od mladosti sem bil nekam prijazen denarju, a tak le ni bil, kakor v dobi, kjer ga hočemo opazovati. Predno pa kaj več zremo o njem, pogledimo, kako je prišel do tolkega premoženja in kako je postal Jernej največji skopuh, oderuh in goljuf v vsej okolici!

Kočo je podedel po svoji materi — očeta ni poznal — pa tudi precej denarja mu je pustila v skrinji, da se Jernejčeku ni bilo treba bati. In bal se tudi ni. Takoj po smrti svoje matere začne delati na svojo roko. Pri tridesetih letih se začne ženiti, a ne more dobiti toliko zaželjene ženice. Jedna se mu je sicer jedenkrat ponujala in že dvakrat so ga oklicali, pa se je podrl. Vzeti ga ni hotela radi bradavice na nosu; vsaj tako je sam tožil.

Od te dobe se je Jernej zaprl v svojo umazano kočo in začel je misliti na prihodnost. Zapriseže pa, da ljudem neče biti prijatelj; on tako dober do njih, in ti se le norčujejo iz njega. »Čakajte,« pravi jezen, »zdaj ste vi mene, od zdaj bom pa jaz vas. Še bodete potrebovali denarja, pa ga vam Jernej ne bo dal tako, kakor bodete želeli. Ne posodim več nego sedemdeset tolarjev za sto na leto!«

Tako živi Bučev skopuh sam za se in vedno le premišlja, kako bi pomnožil denarcev v črvivi skrinji. In prav dobro mu gre izpod rok. Zdaj pa zdaj pride kak dober posestnik k njemu, naj mu posodi. Jernej sicer posojuje, a v resnici da le sedemdeset tolarjev in v pismo zapišeta sto. Pa v enem letu mora biti gotovo vrnjeno. — Tako narašča premoženje in kmalu ima Jernej sedemnajst sto skupaj. In mati mu je zapustila samo sedemsto!

Zdaj si izmislil naš skopuh drugo. Mencč, da ga nepošteni ljudje ogoljufajo, pobere kar nategoma ves

dolg po hišah, pri katerih more; pri drugih pa zspreti s tozbo, če ne pričneš v treh tednih, kar so dolžni. Ljudem se sicer to malo čudno zdi, a bojé se ga le in mu vrnejo. Ko zbere Jernej tako svoje ljubčke skupaj, jih dene v lonec, v katerem je njegova mati imela mast, in postavi v skrinjo na dno. Vsak dan jih hodi gledat, če so še celi, in prav natanko ima zaznamovano, da bi lažje spoznal vsako najmanjšo spremembo.

Nekega dne dobi Jernej, da so se tolarji malo pogreznili, kakor bi jih kedo kakih deset vzeli. Drugi dan se mu zdi luknja večja in tako opazuje tri dni. Nato sklene prečuti jedno noč. Najprej prav lepo tolarčke poravnava, potem sede na skrinjo in bedi dolgo v noč. Pa spanec ga premaga in stare kosti padejo na tla ter spe dalje. Drugo jutro se zbudi Jernej na tleh, ves prestrašen se vzdigne in prvi pogled je v skrinjo.

Kako se začudi, ko dobi zopet jamico v loncu. Jezen zaloputne prikriv in takoj se odpravi — tožit.

V mestu imajo usmiljenje z Jernejem, posebno ko pravi, da mu je zmanjkalo najmanj sedemsto. Hitro pride komisija v vas in najpreje gredó k Jurjevcu, katerega je Jernej sumil. Ko pa tu nič ne dobé, gredó v Bučevo kočó. Odpró skrinjo in Jernej kaže zalosten, za koliko je manj v loncu. Zupan miga z glavo in z ramami. Kar pa seže v skrinjo in privzdigne lonec. Zdaj pa zlete tolarji iz lonca na strani v skrinjo. Vsi navzoči se zasmejo in stopijo bližje. Kaj vidijo? Lonec ima na strani luknjo in skrinja je v voglu predolbena. Vsi poznajo, da je misl prejedla skrinjo in lonec je še dišal po masti. Jernej ves vesel začne iskati tolarjev po skrinji, katero še odmaknejo, in lep kuptc denarja je bil pod njo. Ko pa ropotajo po skrinji, skoči iz nje velika podgana. Vsi se smejaajo prestrašenemu tatu, ki leta po hiši in se naposled reši v luknjo pod mizo.

Jernej se vedno išče po kotih, drugi se mu pa smejaajo in se razidejo.

Kmalu ve vsa vas, kaj se je zgodilo revnemu Jerneju. Do sedaj so namreč vsi mislili, da ima le nekaj malega, a zdaj se je pokazalo. Marsikdo je dotodaj kaj dal Bučovemu Jerneju, a od te dobe so se le norčevali iz njega. Najbolj mu je pa grenil življenje Jurjavec, ki ni nikoli šel mimo Bučeve hiše, da ne bi zmerjal in zabavil. In v nedeljo je prišla novica pred cerkev in od tod se je razširila po vsej župniji.

Jernej si pa iz vsega tega nič ne stori, ampak se veseli, da je dobil denar nazaj. — Le med ljudi se ne upa in niti v cerkev ne gre, ker se boji, da bi ga kdo okral. Stara Jernačevka ga sicer svari, a Jernej je bolan.

V tej preveliki skrbi za denar pa pozabi Jernej na zdravje. Dan na dan prešteva svoje ljubčke in niti skuhati ne utegne. Zato se nam ne sme čudno zdeti, če je revež lakote umrl.

Čudno je pa le to, da po smrti nihče ni mogel dobiti lonca. Najbolj je stikal za njim stari Jurjavec in še zdaj hodi na sveti večer gledat, li ne gori pri Bu-

ževi koči zaklad. Pa nikoli nič. Pokopali menda niso denarja z Jernejem. Pripovedovali so pa, da je bil sicer suhi Jernej takrat težak, ko so ga devali v rakev, in tudi blazinica ni bila lahka. Pa stari Jernačevki za to ni bilo mar.

Podobe iz življenja.

Staremu Mrgusu v spomin.

(Dragemu znancu v spomin napisal T. O.)

Slednji dan, če je bila sv. maša, videl si v prijazni naši vrhpoljski podružnici moza s častljivimi belimi lasmi, nekoliko upognenega od starosti. Sedeval je navadno v zadnji klopi na možki strani. Bil je to daleč na okoli dobroznani stari Mrgus, s pravim imenom Jernej Gabršek. Ako te danes nanese slučaj v vrhpoljsko cerkev, iskalo bo zaman tvoje oko tega prijaznega, osemdesetletnega starčka. Saj je že dober mesec dnij, kar ga gori na moravškem pokopališču odeva zelena rusa.

Nekoliko pozno je že sicer, a ne morem si dručiti, da ne bi starega Mrgusa seznanil s širšim občinstvom. Saj rajnik je tega vreden, ker vam je bil mož v pravem pomenu besede. Odlikoval se je kot vesten gospodar in oče, kot požrtvovalen cerkveni ključar in kot zaveden katoličan ter trden Slovenec.

Malo tako vzornih gospodarjev šteje naša okolica kakor je bil blagi rajnik. Pridnost, neumornost, varčnost — to so bile lastnosti, ki so ga tako zelo povzdigovala pred njegovimi sosedi. Pa še jedne stvari bi bil pozabil. To je bila ona Mrgusu tako rekoč vrojena natančnost pri vsaki reči in redoljubivost. Da, v redoljubivosti je bil uprav svetel vzgled svojim občanom. Veselja se je smejalo človeku srce, ako je pogledal na lepo urejeno Mrgusovo domovanje. Tako vse čedno in lično — pri hiši, pri drugih poslopih, v hlevu, na vrtu, to je bilo res nekaj nenavadnega, to je bil vzrok, da je marsikak tujec ustavil korak ob Mrgusovem domu in se začudil po pravici: de-te, to mora biti pravi gospodar. Mrgus je bil tudi ves čas svojega gospodarstva krčmar. A, kaka je bila njegova gostilna? Tučilo se je vedno pošteno vino, dobivala se ukusna ječ in pa čedno je bilo vse, kar se tako pogosto po kmečkih krčmah in to po pravici pogreša. Zato pa tudi okoličani niso iskali drugih krčem; vsak je šel le k Mrgusu, češ, tam se dobro je in pije, pa prijazna postrežba se dobi ondi. Kdo bi se torej čudil, da se je vse veselo življenje naše okolice vrnilo pri Mrgusu. Kakor je bil rajni Mrgus dober gospodar in pošten gostilničar, tako je bil pa tudi vesten oče in soprog. Nikdar ni bilo prepira v njegovi hiši; saj se je tako lepo razumel s svojo ženo in zato so se tudi otroci lepo odgajali.

Rekel sem, da se je rajni Mrgus odlikoval kot požrtvovalen, velikodušen cerkveni ključar. Res, takega ključarja kakor je bil on, bi želel vsaki cerkvi. Oa je poznal z zgovorno svojo besedo in s svojim nad vse prijaznim ponašanjem vneti občane, da so radi žrtvovali tudi večjih svot za vrhpoljsko cerkev. No, kar je dajalo

največ veljave njegovemu prigovarjanju, to je bilo, da je Mrgus tudi v dejanji dajal svojim sosedom najboljši vzgled. Saj pač Mrgus, kadar se je šlo za olepšanje vrhpoljske cerkve, je sam najbolj globoko posegel v žep. Tedaj se je moral nakititi božji hram, pokati topiči, sam pa je šel v zvonik in veselo, res prav iz srca pritrkaval. In v pritrkavanje vam je bil on toli izurjen, da daleč na okolu ne kmalu kateri tako. Ljudje so kar poznali, kdaj je on prijel za zvonove. Pod njegovo roko so se glasovi zlivali v tako čudomilo harmonijo, da je postal kmetič na polji, kadar je sem od Vrhpolja začul sprelepo zvonjenje. Pa tudi Mrgus je bil sam toli ginjen, da so ga pogosto v zvoniku zalile solze. Opravljal je ključarski posel skoro petdeset let. Mnogo je storil v tem času za našo cerkev; omenim naj samo, da se je posebno po njegovem prizadevanju napravil velik zvon, ki ima jako prijeten glas — vlit je bojda iz topov — zvon, za katerega je pač Mrgus sam največ dal. In kadar je naša srenja zgubila duhovnika, koliko si je dal opraviti, da je kosulu dobila novega. Res, neprecenljive so njegove zasluge v tem oziru in poplačati mu jih je mogel dostojno Vsemogočni, v čegar čast je bilo obranjeno pač vse njegovo dejanje in nehanje — mi mu ne moremo biti dosti hvaležni za to. Pač nepozabljen ostane rajni Mrgus, ako bi tudi sicer zapadel pozabi!

Narodno gospodarstvo.

Kakošna bo letina? (Iz poročila c. kr. kmetijskega ministerstva sredi avgusta.) Na Kranjskem in in Štajerskem je vsled neprestanega deževja manjkalo gorkote. Po planinah je zapadel na Kranjskem sneg, zato so morali živino večinoma domov odgnati. — Koliko se hode pridelalo pšenice, rži in ječmena, sedaj se ni mogoče povedati, vendar so poročila ugodna, da se je veliko našlo. — Dež pa brani zito spraviti iz kozolcev, katero po nekaterih krajih že kali poganja.

Oves, kateri v tej dobi še ni bil požet, je vsled moče veliko trpel. Pridelalo se ga boede veliko manj, nego se je spomladi upalo.

Korusa je do srede avgusta povsod lepo kazala. Vsled vlage je po nekaterih krajih vzrastla po tri metre visoko. Ako bo še nadalje tako deževno vreme, ne bo nikjer dozorela.

Proso je po južnih deželah ostalo lepo; po Kranjskem je po nekod že dozorelo.

Ajdo je po Galiciji vničila suša skoraj popolnoma, po naših krajih je upati v kljub deževju srednjega pridelka.

Fazol se je do srede avgusta lepo razvil. Moča pa je bila vzrok, da je po nekaterih krajih začel v drugič cvesti ali pa gnjiti.

Kromptir je vsled moče največ trpel. Pridelalo se ga bo malo. Kjer je bilo veliko dežja, mu je rja veliko škodovala.

Zelje pokončujejo po mnogih krajih gosenice; glave vsled deževja slabe, torej splošno slab pridelok.

Po travnikih, ki se samo jedenkrat kosé, pridelalo se je malo *sena*. Veliko ga je zgnjilo, veliko so ga tudi odnesli nalivi.

Otaraj in detelja ste lepo vzrasli. Po Galiciji in Bukovini jima je suša veliko škodovala.

Zgodnji lan je dal povsod dober pridelek; tudi pozni kaže lepo, ako ga ne uniči dež.

Trta je do srede avgusta veliko trpela. Toča je po mnogih krajih uničila vse nade vinorejcev. Vinska letina bode sploh mnogo slabejša nego se je mislilo v juliju.

Razne novice.

(Shod slovenskih delavskih stanov) vršil se je v Ljubljani dne 15. in 16. avgusta prav sijajno. Na shodu je bilo navzočih okoli 250 mož vseh delavskih stanov iz vseh pokraja. Vsk dan je bila pred zborovanjem v cerkvi presv. Srca Jezusovega sv. maša in potem so se zbrali možje k skupnemu posvetovanju o kmečkem, obrtnem in delavskem stanu. — Gosp. profesor Janežič je prav izvrstno razpravljal o škodljivosti velikih posestev, o stalnih domovih, kmečkih zadrugah in Raiffisonovih posojilnicah. Gledé na to so potem navzoči možje sklenili, naj se snujejo povsod kmečke posojilnice sicer take, da bode vsak tudi najubožnejši lahko pristopil k njim in od njih tudi res imel dobiček. — Zanimiv je bil govor gosp. Kregarja iz Ljubljane, ki je temeljito razvijal zgodovino obrtnega stanu v zadnjih 200 letih. Stavil je slednjič sledeče resolucije, ki naj bi obrtnemu stanu pomagale na noge: Vsako leto naj bi država dala kako večjo svoto v korist posameznim obrtnikom. Katoliški delavci naj se združijo v delavskih društvih, v katerih naj se natančno pouče o obrtnem vprašanju. — O delavskem stanu pa je obširno poročal g. Jakopič ter je stavil več predlogov, kateri vsi merijo na zboljšanje delavskih razmer. — Drugi dan, 16. avgusta pa je bil javen shod slov. katol. delavskega društva. Prvi je govoril Gostinčar o vzajemnosti delavskih stanov, katera je tako zelo potrebna za uspešno bojevanje proti vedno bolj naraščajočemu kapitalu. Drugi govornik, č. gospod deželni poslanec dr. Žitnik, je prav živo pojasnil glavne znake liberalizma, krščansko socij. stranke in soc. demokracije. Njegovi prepričevalnim besedam so poslušalci prav burno ploskali. Tretji govornik Jakopič je odgovarjal na vprašanja: »Zakaj smo nasprotniki židov?« Gosp. dr. Krek je govoril o naravni podlagi socijalnega vprašanja.

(Iz Medved.) Dne 23. avgusta je priredilo slov. kat. delavsko društvo zborovanje v Medvodah. Udeležilo se ga je do 500 oseb kmečkega in delavskega stanu. V početku je č. gosp. Derčar, župnik v Preski, prav navdušeno pozdravil zborovalce in omenjal je vzroke, zakaj da se delavskim stanovom tako slabo godi. Njegov govor so navzoči odobraval in videlo se jim je, da so jim govornikove besede segle v srce. Govornik Rakovec

je na to v daljšem govoru razkrival rane kmečkega stanu in tudi pokazal, kako naj se ljudstvo svojih prijavk otrese. Pazi naj pri volitvah, naj ustanovi zadruge in si tako pomaga z združenimi močmi proti rastoči nevarnosti. Govornika Gostinčar in Jakopič sta se dalje potem govorila o socijalni organizaciji in o delavskem stanu. Nato se je oglasil soc. demokrat Brozovič ter je hotel dokazati, da posojilnice ne neso itd., pa ljudstvo ga ni hotelo poslušati.

(Shod v Žužemberku.) V nedeljo, dne 23. avgusta je priredilo kat. politično društvo za Dolenjsko shod v Žužemberku, katerega so se okoličani obilo udeležili. Dež je pa silno nagajal, tako da se je zborovanje moralo vršiti v župnišču, kamor pa je šlo le 500 do 600 ljudi. G. dež. poslanec dr. Žitnik je v svojem govoru omenil, zakaj da hodi med kmete. Ne samo pravico ampak tudi dolžnost ima kot poslanec, da daje ljudem račun od svojega delovanja. Dalje je pojasnil koristi deželne zavarovalnice in tudi prav živo opisal potrebnosti naše dežele. Slednjič je pozivljaj gosp. poslanec vse navzoče h krepkemu, složnemu delovanju, da pomoremo domovini. Za njim je nastopil dobro znani velezaslužni gosp. učitelj Jaklič iz Dobropolj. Omenjal je važnosti kmečkega stanu, pa tudi pokazal, kako slabo da je preskrbljeno zanj. Zato naj si kmet sam pomaga s tem, da se združi v kmečkih zadrugah. Pomagal bi si pa s tem, da bi svoje prideлке prodajal kar iz prve roke, ne pa prekupcem. Kmetu bi blago več vrglo, pa tudi kupec bi je ceneje dobil. Kar pa kmetje potrebujejo, kupovali bi skupno. Kupovali bi iz tovarne n. pr. stroje, kmetijsko orodje, semena, umetni gnoj itd. Dobil bi zanesljivo in ceno blago. Tudi sicer bi skrbel zadruga za zboljšanje kmetijstva sploh. Ustanovi tudi lahko svoja posestva s tem, da pokupi propale graščine in posestva. Gosp. govornik pokazal je tudi z vzgledi, kako dobro deluje zadruga v Dobropoljah. Ljudje so kaj zvesto poslušali govornika in mu pritrjevali in več gospodarjev se je oglasilo, da pristopijo radi k zadrugi, kadar bo. Bog daj, da se taka zadruga kmalu zasnuje, in to bo najboljši sad tega shoda.

(Iz Kranjske Gore.) V nedeljo, dne 22. avgusta sta bila pri nas dva shoda, katera sta priredila politično društvo za radovljiški okraj in podružnica sv. Cirila in Metoda Gorenjska Dolina. Shoda sta se vršila ob obilnem poslušalstvu mirno in lepo. Shod je otvoril domači gospod župnik kot predsednik zborovanja. Pozdravil je goste ter razložil pomen shodov. Prvi govornik gospod Ažman je podal podobo deželnega zbora, nastikal stranke in pokazal, kako težko je v sedanjih razmerah delovanje v dež. zboru. Zavrnil je tudi sumnjo, kakor bi bil on proti bohinjki železnici, res pa je, da je on glasoval za njo. Razložil je svojim volilcem, da se je on v prvi vrsti potegoval za koristi svojih volilcev, to je za pašnike in druge gospodarske koristi. Kot drugi govornik je nastopil gospod državni poslanec Povše, ki je pojasnjeval delovanje državnega zbora. Obširno je razlagal davčno preosnovo, nastel je razne davke, ki se imajo odstraniti, spremeniti, oziroma z novimi nadome-

stiti. — Proti koncu se je dotaknil tudi pogodbe z Ogersko ter je pojasnil, kako državni zbor v tem vprašanju prav nič odjenjati noče. — Na to vstane gosp. Alojzij Schrey, c. kr. poštar iz Jesenic, se zahvali gospodoma za prelepa govora, izreče gospodu deželnemu poslancu Azmanu v imenu volilcev polno zaupanje, istotako zahvali gospoda državnega poslanca Povšeta za njegovo vrlo postopanje v drž. zboru za našo deželo. — Oglasilo se je tudi več mož, ki so izražali svoje želje. — Na to pa se je pričelo zborovanje družbe sv. Cirila in Metoda. Gospod tajnik je kratko pojasnil namen družbe in pa njeno delovanje v preteklem letu. Gospod blagajnik je poročal o stanju blagajne in nekoliko potožil, da se premalo stori v tem oziru, da je premalo došlo. — Potem je bila volitev novega odbora. S tem je bil sklenjen tudi drugi shod. Oba shoda sta se kaj lepo završila v občno zadovoljnost. Tudi ljudij se je nabralo več, nego se je pričakovalo.

(Slavnost v Loku.) Nedelja, dne 23. avgusta je bila za Skofjo Loko posebno slovesen dan. Imela se je blagosloviti krasna zastava društva kat. rokodelskih pomočnikov. Veselje je bilo tem večje, ker so se Prezvzišeni knezoškof sami napotili v Skofjo Loko blagosloviti zastavo. Že več dni poprej postavljali so mlaje, pletli vence, delali slavoloke in brezštevilno zastav je vibralo s hiš. Večina gostov je prišla z vlakom ob 8. uri. Sprejeli so jih odposlanci domačega društva na kolodvoru. Pred mestom pa jih je pozdravil predsednik domačega društva, č. gosp. Erker, na kar je prelepo odzdravil predsednik kat. rokodelskih društev, v. g. konzistorijalni svetnik prof. Gnjezda. Na to so korakala zbrana društva na mestni trg in tam pričakovala prevzv. knezoškofa. Zagrmeli so topiči, zvonovi zazvonili, pripeljali so se Prezvzišeni in izstopili pri slavoloku. Gosp. predsednik jih je pozdravil, češ da radostno veselje navdaja vsa srca o visoki časti, ki so jo Prevzv. naklonili društvu. Pred župniščem je Prevzv. vsprejel v. g. mestni župnik Tomažič z odposlanstvom mestnega zastopa z gosp. županom na čelu. Točno ob polu 10. uri začel se je razvijati sprevođ. Na čelu so stopala razna društva, ki so od blizu in daleč prihitela poslati ta dan. Za društvu sta šla starološki in mestni župan, oba z odposlanci zastopa. Na to je 16 družic nosilo na trakovih zavito zastavo. Zadaj je stopalo domače rokodelsko društvo, pomočniki in častni udje mojstri. Završili pa so sprevođ Prevzv. knezoškof z duhovskim spremstvom. V cerkvi so Prevzv. najprej blagoslovili zastavo. Potem so pritrjevali žeblje. Prekrasna je nova zastava. Na jedni strani je mej belim križem na modrem, bogato z zlatom prevezenem polji brezmadežna Devica; na drugi strani na rudečem polji pa sv. Jožef. Velik rudeč dekliški trak nosi zlat napis: »Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!« na drugem pa, ki je dar kumice, na jedni strani nje ime, na drugi pa dan blagoslovljenja. Potem so Prevzv. stopili na prižnico. V prelepem govoru so pojasnjevali, kolikega pomena so zlasti v naših resnih časih mladeniška, delavska, rokodelska društva, zato so tudi sami prišli v Loko blagosloviti takemu društvu novo zastavo.

Podelili so vernikom višjepastirski blagoslov in darovali sv. daritev. Prelep pogled je bil, ko se je vračal sprevođ iz cerkve. Na čelu se je visoko dvigala novoblagoslovljena zastava, potem je šlo društvo za društvom, zastava za zastavo mej godbo po mestnem trgu. — Društva so se zbrala k skupnemu obedu v društvenih prostorih. Veselje, ki je navdajalo vse, je kmalu našlo odmeva v zvenceh pesmih. — Ob 3. uri popoldne so se zbrana društva vkljub slabemu vremenu napotila v Staro Loko, da bi tudi ta bila deležna slavnosti, ker ima tudi svoje ude v društvu in je podpira. Tudi Stara Loka je imela praznično obleko. Topiči so grmeli, zvonovi zvonili, z mlajev in hiš pa so vibrale zastave in napisi so pozdravljali došle goste. — Litanije je pel sorski gosp. župnik Porenta. Ob 5. uri se je začel koncert na Stemarjih, pri katerem sta se vrstila petje in godba, in težko je bilo vsem, ko je prišel čas razhoda.

(Riharjeva slavnost.) V Polhovem Gradcu vršila se je 25. m. m. ob krasnem vremenu prava narodna slavnost povodom odkritja spominske plošče slavnemu našemu Riharju. Ob 10. uri imel je č. gosp. Tomaž Rožnik cerkveni govor, ki je v kratkih, a jedrnatih besedah naslikal razvoj cerkvene glasbe. Potem je ob azistenci bližnjih sorodnikov slavnega pokojnika daroval sv. mašo veleč. gosp. prelat dr. Kulavic. Po sv. maši so se zbrali gostje na domu Riharjevem, kjer je imel preč. gospod Kržič prekrasen slavnosten govor. Pri pojedini, kjer se je zbralo mnogo odlične gospode, vrstile so se mnoge napitnice med popevanjem domačih Riharjevih pesmij.

(Od sv. Nikolaja pri Ihanu) nam poroča dopisnik o lepi slavnosti, ki se je dne 23. avgusta ondi vršila povodom popravljene podružne cerkve. Delo je modro in previdno vodil g. stavbeni mojster Ravnikar. Da se je vse tako lepo izvršilo, gre hvala č. g. župniku, županu ter vrlim in nesebičnim cerkvenim ključarjem. Bog plačaj!

(V Kamniku) bo v nedeljo 6. septembra po dolgem prestanku zopet shod katoliškega političnega društva po samostanskih litanijah v »Katoliškem domu«. Naj se ga udje mnogoštevilno udeležé.

(Izpred sodišča.) Sodnik k zatožencu: »Ako se že ne morete odvaditi tatvine, prosim vas, odvadite se vsaj laži.

(Vihar na Dunaju.) Pretekli teden je po Dunaju razsajal strašen vihar, ki je napravil veliko škode po mestu. Opeka, ki je raz streh padala, je ubila 79 letno starko Hartl, mnogo oseb pa je nevarno ranila. — Veliko škode je vihar naredil na slavnostnih pripravah, ki so se delale za sprejem ruskega carja.

(Vročina na Ruskem) Pri nas neprestano deževje, na ruskem neznosna vročina. Po Krimu in Besarabiji je zadnjih 14 dni bila taka vročina, da so morala vsa dela na prostem prenehati. Mnogo ljudij je vsled solnčarnice umrlo. V Odesi je kazal toplomer 124 stopinj po Fahrenheitu.

(Okradeni orožniki) Blizu Lipnice na Moravskem se je pred kratkem izvršila drzna tatvina. Nihče drugi ni bil okraden — nego orožniki sami. Tatovi so jim

po noči pobrali vso obleko ter jo odnesli — kdo ve kam. Lansko leto so ravno tem orožnikom ukradli prešiča iz vojarnje. Tatovi so bili drugi dan toliko ljubeznjivi, da so jim prinesli klobase na okno. — Morda bo prihodnji »Domoljub« poročal, da so tatovi tudi orožnike same ukradli.

(Vabilo) k javnemu društvenemu shodu, katerega priredi slovensko katoliško delavsko društvo v Ljubljani v nedeljo, dné 6. septembra 1896 ob 4. uri popoldne v prostorih g. Ferlinca v Ljubljani. Vpored: 1. Volitev v splošni kuriji. 2. Nedeljski počitek. 3. Zavarovanje za starost. 4. Raznoterosti. Točka 2. in 3. s posebnim ozirom na avtonomne in zasebne urade. K obilni udeležbi vabi odbor

(Iz Šmartna) pri Litiji se nam piše: »Slov. Narod« je nedavno priobčil dopis od tukaj, v katerem dopisnik grdi našega g. dekana, češ, da je »narodno stranko« ujel v svoje zanjke in tako na županski stol spravil svojega »mešetarja«. Na to odgovarjamo, da naš novi župan ni noben mešetar, kakoršni hodijo po semnjih in si z mešetarstvom služijo kruh. Če pa je g. župan iz prijaznosti pomagal g. dekanu pri neki kupčiji, zaradi tega on ni še mešetar. Če pa je g. dekan s svojo prijazno besedo pomiril razburjene duhove in nasprotstvo mej občani po zadnjih deželnozbornih volitvah, je to pač le hvale vredno. Vprašamo pa dopisnika, od kedar so on in njegovi pristaši vzeli v zakup narodnjaštvo? Ali so morda novi občinski svetovalci nemškutarji? Nikar se ne smešite pred svetom s takimi dopisi, kajti pameten človek se vam mora smejati. Kar pa se tiče novega župana, upamo, da smo si izbrali pravega in bode županu na korist občine.

(Dobro zdravilo.) Predsednik francoske republike je potujoč po deželi v Auray-u vprašal nekega župnika, kakšni so njegovi župljani. Župnik odgovori: »To je odvisno od jabolk.« — »Kako to?« — »Kedar je mnogo jabolk, je tudi mnogo jabolčnika in tudi mnogo pijanih ljudi, ki se valjajo po grabnih ter pretepajo svoje žene. Toda nekdan sem iznašel izvrstno sredstvo.« — »Katero?« — »Kedar se pride katera žena pritoževati proti možu, dam jej v steklenici čiste vode ter naročim, da to zdravilo vzame in drži v ustih tako dolgo, da se mož pomiri in zaspi. In to pomaga.«

(Velikanski most) hočejo Amerikanci zgraditi čez severni rokav Hudsonovega zaliva. Visok bode nad 200 metrov, da bodo moge največje ladije voziti pod mostom. Vsi troški so proračunjeni na 360 milijonov frankov.

(Živinoreja na Kranjskem.) Po uradnem poročilu je bilo minolo leto na Kranjskem: 22.695 konj, 187 oslov, 199.606 glav goveje živine, 39.922 ovac, 5354 kôz, in 88.560 prašičev. Poginilo pa je živine 2669 komadov.

(Za živinorejce.) Deželni odbor Kranjski bo koncem meseca septembra tega leta za polovico nakupnih stroškov in pod drugimi navadnimi pogoji oddal osem do devet bikov muricodolske (sive) in pa muričke bolj svetlo-pšenične barve, in sicer v prvi vrsti občinam, potem pa tudi zasebnim živinorejcem. — Dotične prošnje naj

se pošljejo do 15. septembra tega leta deželnemu odboru v Ljubljani.

(Kupčija z jabolki.) Čuje se, da hodijo po ljubljanski okolici neki mešetarji, ki zaarajo jabolka za most po 3 gl. in še ceneje meterčni stot. S tem naši sadjarji nevedé veliko denarja zavržejo, ker nam je znano, da g. V. Rohrman v Ljubljani plačuje jabolka po 4 gl. in še višje.

(Nakupovanje konj za c. in kr. vojno) bo 28. septembra t. l. v Št. Jerneju. Kr se je konjerejski odtsek kranjske kmetijske družbe pritožil pri vojnem ministerstvu, da se prestrogo postopa pri kupovanju, zato utegne biti letos bolje.

(Dober odgovor.) Hlapec bogatega posestnika je vstrelil sosedovega psa. Sosed ga toži. Na vprašanje sodnika, zakaj je vstrelil psa, je odgovoril: »Vgrizniti me je hotel, jaz sem se pa branil in ga vbil.« »Tega bi ne bil smel storiti«; pravi sodnik. »Ti bi moral puško obrniti ter se s kopitom braniti.« Na to hlapec: »To bi bil storil, ko bi se bil obrnil tudi pes, ter me hotel vgrizniti z repom ne pa z ostrimi zobmi.«

(Dobro ga je zavrnil.) Neki petek pride v krčmo neki gospod in zahteva postnih jedi. Krčmar, mož le po imenu kristjan, ga vpraša: »Kaj ne, Vi gospod, ste eden pobožnih katoličanov ostrejšje vrste?« — Gost: »Ljubi krčmar, brigajte se zdaj za moj lačni želodec, ne pa za mojo vero.« Osrामoten je hitel krčmar v kuhinjo, spolnit želje gosta.

(Kaznjeneec) je bil izpuščen iz ječe. »Ne mislite si pa, da smete zdaj delati, kar hočete«, rekel mu je sodnik. »Bodete dve leti pod policijskim nadzorstvom!« — »Prosim, gospod sodnik, to bi se mi moglo spregledati. Sem oženjen in moja žena je hujša, kot deset policajev vkup!«

(Čemu ima človek oči?) vpraša častnik nekega vojaškega novince v šoli. — »Da jih zapre, kedar spi«, odgovori novinec po dolgem premišljevanju.

 Prihodnja številka »DOMOLJUBA« izide dné 17. septembra 1896 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj, 22. avgusta:	45	17.	15.	10.	81.
Gradec, 22. avgusta:	46.	10.	1.	31.	6.
Ljubljana, 29. avgusta:	47.	35.	30.	24.	57.
Trst, 29. avgusta:	81.	69.	89.	9.	55.

Kovertes s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkeje ceni.

Tržne cene v Ljubljani.

2. septembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica m. st.	8 20	Špeh, porojen, kgr.	70
Rež.	6 50	Surovo maslo,	78
Ječmen.	6	Jajce, jedno	2
Oves.	7	Mleko, liter	10
Ajda.	8 40	Goveje meso kgr.	64
Proso.	6	Telečje	58
Koruza.	5 40	Svinjako	76
Krompir.	2 40	Kostrunovo	36
Leča hkl.	9	Pišanec	48
Grah.	10	Golob	15
Fižol.	9	Seno, 100 kgr.	2 40
Maslo kgr.	90	Slama.	1 70
Mast.	76	Drva trda, 4 kub. mtr.	6 50
Špeh, svež	75	» mehka	4 60

IX. zvezek: POVESTI Andrej Kalan

izšel je ravnokar ter se dobiva komad 20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški Bukvarni in Tiskarni v Ljubljani. Tudi III., IV., V., VI., VII. in VIII. zvezek so še v zalogi.

Pri niski ceni.

63 7 Največja zaloga potrebščin za krojače in šivilje

in najmanj za 20%, ceneje kot drugod pri

Ign. Žarglju v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Pri niski ceni.

Liniment. Capsici comp.

18-18 z lekarni Richter-jeve v Pragi 296

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobili posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gid. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-70

Richter-jev liniment s 'sidro'

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko 'sidro' kot pristno.

Richter-jeva lekarna pri sitem levu v Pragi.

Učenec

dobrih starišev sprejme se v trgovini spicerijskega in galanterijskega blaga takoj Na Bledu (Gorenjsko) 86 2-2 *Dragotin Repc.*

Mlin v najem.

Ob stanovitni vodi na Kokercu pri Kranju daje se pod prav ugodnimi pogoji v najem petkolesni mlin z vso novo opravo. Lastnik mlin tudi proda. Več pové

Janez Dolžan,

posetnik na Kokercu pri Kranju. 80 3-3

Gostilničar z dobrimi spričevali želi dobiti

gostilno

na več let v najem.

Kdo? pové upravnitvo tega lista. 90 2-1

Kmetovalcem kateri se hočejo poučiti o marsičem, kar koristi njihovemu uspešnemu gospodarstvu, priporočamo knjžico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska rasprava

Spisal Iv. Belec, župnik.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr. Dobiva se v 'Katoliški Tiskarni'

— Cenikl franko. —

— Vzorci zakoniti. —

Stanarinske knjžice

za stranke

z uradno potrjenimi delečbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gid. v

Katol. Tiskarni v Ljubljani.

V najem ali na prodaj se dá

lepa kmetija

obsegajo hišo z vsemi gospodarskimi poslopji in 10 oralov zemlje (vrt, travniki, njive, gozd) — ležeca ob vodi z veliko in trajno vodno močjo, toraj zelo pripravna za kabo tovarno. Posvetvo je 15 minut proč od kamniškega kolodvora. Odda se tudi samo vodna moč. —

Natančneje pové *Matevž Lipar* v Šmarci pri Kavniku. 91 2-2

Kathreiner's
KNEIPPOVA SLADNA KAVA

je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava

kavina pijača.

Dobi se povsed, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarjenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom:

Kathreiner

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prgni sirup rastaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebaviljanje in redilnost, teo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenice je 1 gl. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zaviljanje. 299 20-18

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi ime in, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zablava naj te torej varuje: izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazí naj se tudi na to, da je sraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in posimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo cenno, niti s drugimi prevezami, da bi kupili kake ponaredbe! 27 20-20

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“
VII 1, Kaiserstrasse 73 in 75.

Zaloga tudi skoro v vsah lekarnah.

Ta domača zdravila dobijo se najceneje po pošti; so mnogo let izkušena, z dobrim uspehom rabljena, narejena po originalnem navodilu dr. pl. Trnkóczy-a, oblastnojsko potrjena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljše kakovosti, vedno sveže in priznано s tisoči zahvalnih pisem. Posebno so

Proti trganju in revmatičnim bolečinam je pl. Trnkóczyjev protinski cvet (ceč za urbaranje udov) jako priporočljiv kot bolečina v krizu, v rokah in nogah olajševalno sredstvo, oživljuje truplo po dolgi boji, teškem delu itd.

Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gl. 25 kr.

Najtoplejšega priporočila vreden je tudi kemično čisti, higienični, dijetetični želodčni liker

Marija lurski
želodčni grenčec
Steklenica 50 kr.,
6 steklenic 2 gl. 50 kr.

Temu izbornemu želodčnemu grenčecu gré prednost pred mnogimi drugimi enakimi sredstvi, ker osvazuje, oživlja, je jako ugajajoč, krepčujoč, okus pospešujoč, skratka najboljše, preizkušeno in z mnogimi zahvalnimi pismi priznано sredstvo.

Vsa našeta, sploh vsa zdravilna sredstva razpošilja na vse strani z vsakdanjo obratno pošto 68 (12-3)

lekarna Trnkóczy v Ljubljani
pri rotovžu poleg mestne hranilnice.

Nj. svetost papež Leo XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Lappont-ju y lekarnarju G. Piccolltju v Ljubljani prírčno zahvalo za doposlane Jim stekleničice (22-15)

Tinkture za želodec

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji zapisujejo bolečim Piccolltjevo želodčno tinkturo, kalera krepča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje G. Piccollt lekarnar pri „Angelu“ v Ljubljani na Dunajski cesti.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Pozor!

Posrečilo se mi je dobiti ravno nasproti stare kréme „pri Tišlerju“,

Kolodvorske ulice v Ljubljani,

prilavnejše prostore v prostornejši, na pročelju z velikim napisom

„pri starem Tišlerju“

zaznamovani hiši, da bodem tam po stari nizki ceni častitim gostom še bolje, posebno gledé bivališča postregel.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

L. Češnjovar,
krčmar.

91 2-2

Največji izbor.

